

't Beeldeken.

Nu zij eindelijk kende wat er omging achter die deftige muren en torens, was het voor haar een vreeselijke teleurstelling gemengd met een gevoel van bittere spijt en rouw, dat zij dat alles niet veel eerder had geweten. O! als ze nu dacht dat dáárom haar geliefde man gestorven was, gestorven door zijn zwoegen in het gure weer, gestorven om die schaamteloos-halfnaakte vrouwen en die rood-gezwollen dikke heeren van vroege fijne groenten en vruchten te voorzien; als ze nu dacht dat dáárom ook haar kinderen van haar waren weggenomen en dat zij zelve uit haar huisje was verdreven, dan voelde zij dat alles zoo wreed, zoo nutteloos, zoo onrechtvaardig. Zij waren de slachtoffers van hun eerbied en hun eerlijkheid geweest, zij waren zóó onverdiend om hun goedheid en hun eerlijkheid gestraft geweest, terwijl al die andere knechts en meiden, die zoo cynisch met hun meesters spotten, die ze achter den rug beleedigden en bestalen, in overvloedigen welstand en geluk op het kasteel mochten leven. Die hadden nooit ontzag noch eerbied voor 't kasteel gevoeld, die domineerden 't kasteel door hun haat en geheime minachting, door hun aanhoudende, bedekte vijandelijkheid. En 't arme zwakke Beeldeken benijdde hun stoutmoedig cynisme zonder het na te durven volgen, wijl zij, ook zonder eerbied, nog steeds gedrukt bleef onder een angstvol ontzag, onder den vagen schrik dat het machtig kasteel haar nog veel leed en kwaad zou kunnen doen.

* * *

Dien morgen, evenals elken dag als 't gunstig weer was, was Basielken met zijn koeien langs de zonnige graskanten en lanen in den omtrek van het park gaan kuieren. 't Was volop zomer nu, in overtollige weelde van groen en van bloemen, van zingende vogels in de hooge boomenkruinen en rijkkleurige fladderende vlinders op de zoet-geurende klavervelden, van wijdgolvende korenakkers, blond-deinend-golvend onder de zachte vracht van hun gebogen aren, naar de donker-afgeleijnde verten van statige, wijd-uitgestrekte bosschen. Het was zoo heerlijk alles, het weer nog niet tè warm, alles zoo frisch en zoo

verkwikkend, en Basielken zong en schetterde zijn levensvreugde uit in opgewekte tonen, blootshoofds en barvevoets, 't gezichtje bruin gebrand, de blonde haren bijna wit verkleurd, het grauwwuil hemdje open op de borst, in langzaam-slenterend-meegaan met het vreedzaam ruischen zijner koeien, die aldoor gelijkmatig graasden, sterk muskusgeurend in de warme zon, als overgrootte, bontgevekte, langzaam voortzwevende bloemen. Hij was reeds moe van 't Alahoe! der koewachters te zingen, dat telkens weer door andere, ver in het groen verscholen koewachters als door het echo van een woud herhaald werd; hij deed nu andere geluiden na: het orgelend gezang der leeuwerikken, 't gekoer der tortelduifjes, het slijpen van een zeis, het kraaien van een haan, het blaffen van een hond. Vooral dit laatste amuseerde hem, want telkens weer blafte een hond, die steeds nader scheen te komen, tegen. Hij kon hem weldra tusschen de takken der elzenstruiken ontwaren. 't Was Picky, een der hondjes van 't kasteel, een ros-en-wit gevlekte terrier, die mee wandelen liep met mademoiselle Isabelle, het zenuwziek kleindochtertje van den baron, en met haar gouvernante.

Basielken dacht een grapje uit. Hij zag ze komen in zijn richting, langs de overzijde van den grasrand, achter de dichte elzenstruiken. Hij hurkte neer, schuil en stil onder de hangende twijgen, en toen het hondje met het meisje en de gouvernante vlak vóór hem was, sprong hij plotseling blaffend uit, ook als een verwoed hondje, wippend op handen en voeten.

Het meisje, de gouvernante, alle bei vlogen schrik-gillend op zij, terwijl de terrier met razend-opgekrulde bovenlip toesnauwde. En 't was of 't kind in eens krankzinnig werd: het vluchtte gillend terug naar 't kasteel, hollend gevolgd door de gouvernante die het niet meer achterhalen kon, hollend en gillend als onder een moordaanslag.

De terrier holde hen na, en stom van angst, met tranen in de oogen stond Basielken alleen op den grasrand naast de koeien, die, aldoor rustig voortgrazend, te nauwer nood eens opgekeken hadden.

* * *